

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica după Înălțării Sfintei Cruci

Luni, 21 septembrie:

Odovania Praznicului Înălțării Sf. Cruci

Sfânta Cruce - din biserica noastră

Scară până la cer s-a făcut Crucea Domnului, pe toți suindui de la pământ către înălțimea cerului, ca să locuiască împreună și totdeauna cu cetele îngerilor, lăsând pe cele ce sunt acum ca pe cele ce nu sunt și știind ei a cânta: Aliluia!

Străină minune văzând, nouă viață să viețuim, mintea la cer înălțând-o, că pentru aceasta Hristos pe Cruce S-a pironit și cu trupul a pățimit, vrând a-i ridica spre El pe cei ce cântă

Lui: Aliluia!

Lumea vrând a o mântui, Împodobitorul lumii la dânsa S-a pogorât în chip de negrăit și, întrupat fiind, Crucea a suferit, și pentru noi pe toate ca noi le primește. Pentru aceea, și izbăvindu-ne pe noi, de la toți aude: Aliluia!

Din Acatistul Înălțării Sfintei Cruci

Evanghelia Duminicii (Luare Crucii și urmarea lui Hristos) Marcu 8, 34-38; 9, 1

Zis-a Domnul: Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și scape viața și-o va pierde, iar cine își va pierde viața sa pentru Mine și pentru Evanghelie, acela și-o va mântui. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întregă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

Sâmbătă, 19 septembrie, a trecut la cele veșnice Părintele Arsenie, duhovnicul Mănăstirii Vorona, jud. Botoșani, tatăl Părintelui nostru, Mihai Mărgineanu. Dumnezeu sa îl ierte și în rândul dreptilor să așeze sufletul său! Înmormântarea va avea loc duminică, 20 septembrie, în jurul orei 13.00, după Sfânta Liturghie, la Mănăstirea Vorona, jud. Botoșani. (detalii p.2)

A trecut la cele veșnice Părintele Arsenie, duhovnicul Mănăstirii Vorona, din județul Botoșani

Marți, 8 septembrie, de Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului, parohia noastră a organi-

zat un frumos pelerinaj la câteva mănăstiri de pe meleagurile botoșănene. Cu acest prilej, avem să îl reîntâlnim pentru ultima oară pe Părintele Arsenie Mărgineanu, duhovnicul Mănăstirii Vorona, tatăl Părintelui nostru paroh, Mihai Mărgineanu, care ne-a primit cu aceeași bunătate, blândețe și dragoste, care l-a caracterizat dintotdeauna. Am ascultat slujba din pridvorul chiliei sale, apoi ne-a oferit cuvinte alese, ziditoare de suflet.

Împodobită de sărbătoare, Mănăstirea Vorona, veche ctitorie cu viață de obște organizată încă de la începutul sec. al XVII-lea, de un grup de sihaștri dornici de liniște și desăvârșire sufletească, ne-a deschis larg porțile. Toponimul "Vorona" provine din limba slavonă și se traduce "cioară", "negru".

Tradiția, dar și pisania așezată pe zidul nordic al bisericii cu Hramul "Nașterea Maicii Domnului" dau drept dată a întemeierii ei, anul 1600, când un mic număr de călugări au întemeiat o biserică de lemn.

Mănăstirea Vorona a fost întemeiată între anii 1744-1748, de Teofana, soția lui Ilie Pitaru, pe moșia Icușeni, de pe râul Vorona.

În cadrul slujbei oficiate în sobor condus de IPS Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, tânărul teolog Emilian Vicovan, nepotul Părintelui nostru paroh, a fost hirtonit diacon.

Prof. Viorica Sufischi

Foto arhivă 2015:

Alexandru Nicolae Losonczy

(continuare în numărul viitor)

“În mod tainic, și omul și Dumnezeu sunt pelerini. **Dumnezeu pelerinul a făcut pe oameni să se simtă pelerini. Cum este Dumnezeu pelerin?** Este pelerin pentru că el vine spre noi, călătorește spre noi. Hristos Domnul a fost pelerin în lumea aceasta. S-a născut într-o călătorie, într-un pelerinaj al Fecioarei Maria și al Dreptului Iosif la Bethleem. Iar acolo unde s-a născut el au venit în pelerinaj Magii de la Răsărit. Înainte însă Avraam a fost chemat să fie pelerin spre o țară necunoscută”

(Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române)

Sfânta Cruce este un angajament al nostru de a împlini voia lui Dumnezeu în lume

Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci ne cheamă să privim cu ochii minții Sfânta Cruce mai cu seamă din perspectivă istorică. Precum am văzut în Duminica dinaintea Sărbătorii Sfintei Cruci, Mântuitorul Iisus Hristos vorbea de Înălțarea Fiului Omului ca act izbăvitor pentru oameni, pentru întreaga umanitate și de importanța de a crede că El este Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii. Sărbătoarea, din Evanghelia care se citește în ziua de prăznuire, ne vorbește chiar despre Răstignirea Domnului. Parte din această Evanghelie o regăsim și în Joia Patimilor, între cele douăsprezece Evanghelii, atunci când se descrie felul în care oamenii au chinuit, au batjocorit și au răstignit pe Domnul Hristos. Fragmentul din Evanghelia de la Ioan ne încredințează că Mântuitorul Iisus Hristos a murit pe Cruce. Câte demnități nu ar fi trebuit să pregătească omul Fiului lui Dumnezeu Întrupat, văzând mulțimea de minuni, ascultând cuvintele pe care nimeni vreodată nu le-a mai grăit și mai ales trăind bucuria duhovnicească de a fi în preajma Mântuitorului. Și totuși nimic din toate aceste acte de cinstire. A fost contestat, întâi de toate de către oamenii cei mai duhovnicești, cei mai îmbunătățiți, fariseii, a fost pus la îndoială Cuvântul Său chiar și de către cei care erau în preajmă, și în sfârșit, iată că la cererea poporului, Pilat Îl dă în mâinile fariseilor și cărturarilor pe Mântuitorul Iisus Hristos spre a fi răstignit.

După punerea în mormânt a Domnului Hristos de către Iosif cel din Arimateea și Nicodim, despre Sfânta Cruce nu se mai vorbește nimic. E amintită Sfânta Cruce doar în preajma Pătimirii Domnului, căci spune "A fost silit să-Și ducă Crucea, a fost ridicat pe Cruce, a fost ținut pe Cruce", dar după punerea în mormânt, despre Cruce nu se mai vorbește. Aceasta pentru că la scurtă vreme după așezarea în mormânt a trupului Domnului Hristos, femeile mironosițe sosite în zori, aveau să constate și să vestească mai întâi apostolilor și apoi tuturor celor care credeau, că Mântuitorul Iisus Hristos a Înviat din Mormânt. Bucuria Învierii a fost copleșitoare, spune Evanghelia de la Luca "Ucenicii erau cuprinși și de bucurie și de uimire în același timp", pe de o parte se bucurau, pe cealaltă parte erau foarte uimiți. "Ce s-a întâmplat? O fi fost adevărat ce am văzut noi Răstignirea și Moartea pe Crucea Domnului Hristos?" Degetul lui Toma avea să îi încredințeze pe toți de realitatea Învierii.

Poate că nu ar mai fi acordat nimeni atenție Sfintei Cruci, cu atât mai mult cu cât între primele simboluri creștine, Sfânta Cruce nu apare. Creștinii, la început foloseau un semn distinctiv pentru a-și arăta unul altuia că sunt creștini, dar fără ca acest lucru să fie cunoscut de cei din jur, care de multe ori puteau denunța autorităților și să fie chinuți și uciși. Semnul acela era peștele, de la faptul că dacă se ia fiecare inițială din numele Mântuitorului Iisus Hristos rezultă în limba greacă cuvântul *ih̄tis*, ceea ce înseamnă pește. Poate și pentru faptul că primii ucenici ai Domnului au fost aleși dintre pescari. Dar Crucea poate că ar fi trecut neobservată dacă nu ar fi fost dramatica confruntare care avea să se petreacă 300 de ani mai târziu, confruntarea între tânărul împărat Constantin și puternicul împărat Maxențiu, care se pornise cu oștire să cucerească împărăția lui Constantin. Și la Pont Fulvius, acolo a avut loc această confruntare. Înainte de această confruntare însă, Constantin împăratul are o viziune în care i se arată pe cer semnul Sfintei Cruci și acest îndemn "În acest semn vei birui". Împăratul a pus semnul Crucii la steagurile oștirii sale și prezența Sfintei Cruci la steag, deși nu era un simbol foarte răspândit

între creștini, totuși a polarizat dintr-o dată atenția tuturor creștinilor. Astfel încât raportul de forțe s-a schimbat. Conform mărturiei lui Eusebiu de Cezareea, parte din oștenii lui Maxențiu care au văzut la steag semnul Sfintei Cruci și care erau la rândul lor creștini, au trecut de partea fraților lor și în felul acesta a devenit războiul dintre Constantin și Maxențiu un război al creștinilor împotriva păgânilor. Au luptat cu multă jertfelnicie și curaj creștinii și au ieșit biruitori și în felul acesta s-a deschis împăratului Constantin drumul către întemeierea celui dintâi imperiu creștin în care autoritatea imperială recunoștea autoritatea spirituală, respectiv recunoștea autotputernicia lui Dumnezeu cel Unul și lucrarea mântuitoare a Domnului Hristos. În istoria umanității, acest imperiu întemeiat de împăratul Constantin cel Mare a devenit un factor civilizator și am putea spune pe bună dreptate că și cultura și civilizația europeană îi datorează foarte mult.

Cine însă și-a pus în gând să poarte mai departe viziunea împăratului Constantin a fost maica sa, Elena, cea care a luat hotărârea de a se deplasa la Ierusalim și de a face săpături și cercetări spre a descoperi câte ceva din mărturiile arheologice care vorbeau despre Hristos. Și în acest fel, în anul 335 au fost descoperite cele trei cruci care se aflau nu departe de Golgota și prin miraculoasa vindecare a fost confirmată Crucea Domnului Hristos care a fost înălțată de Patriarhul Macarie spre a fi văzută de toată lumea, tot așa cum odinioară Moise înălțase Șarpele de aramă și cei care erau mușcați de vipere erau vindecați. Multă credință a stimulat prezența Sfintei Cruci la Ierusalim. Această înălțare de către Patriarhul Macarie o serbăm ca un prilej de mângâiere sufletească pentru faptul că avem Sfânta Cruce armă împotriva diavolului, dar și pentru responsabilizarea noastră în raport cu jertfa Domnului Hristos care stă la temelie credinței noastre.

Trăim o vreme în care se contestă orice, trăim o vreme în care multe dintre lucrurile clădite cu jertfă de înaintașii noștri sunt fie denigrate, fie desconsiderate. Trăim o vreme în care scade parcă tot mai mult responsabilitatea noastră în raport cu ceea ce ne-au lăsat părinții, moșii și strămoșii noștri. Provocările vieții cotidiene, goana după cele materiale, slava deșartă, orgoliile bolnave, toate au devenit factori disturbatori în raport cu ceea ce trebuie să simțim față de credință. Sfânta Cruce rămâne armă a creștinilor și mai cu seamă, rămâne acest semn al forței și tăriei sufletești, pentru că abia acum începem să aflăm câte ceva despre cele ce s-au petrecut în temnițele comuniste. Acolo au fost chinuți oameni, au suportat chinuri cumplite, dar fiecare își aduna, fie dintr-o pietricică scobită cu multă migală, de multe ori cu propria unghie, își făcea un semn al Sfintei Cruci pe care îl ținea cu multă atenție și cu multă purtare de grijă, știind că Sfânta Cruce îl ajută. Vedeți în Sfânta Cruce primim de fapt adevărata lecție despre cum lucrează Dumnezeu în viața omului. Noi am aștepta ca însemnându-ne cu semnul Sfintei Cruci toate lucrurile să se rezolve în chip miraculos. Nu, Sfânta Cruce e de fapt un angajament al nostru de a împlini voia lui Dumnezeu în lume. Să nu uităm că Mântuitorul Iisus Hristos, Cel Care în Grădina Ghetsimani se ruga „Părintele Meu, de este cu putință, treacă de la Mine paharul acesta! Însă nu precum voiesc Eu, ci precum Tu voiești!” (Matei 26, 39) și Se referea la patima Sa. Mântuitorul pe cruce rostește acest cuvânt "Săvârșitu-S-a" (Ioan 19, 30), dar nu săvârșitu-S-a o viață de om, ci împlinitu-s-a scripturile, împlinitu-s-a lucrarea mântuitoare a lui Dumnezeu pentru om. De aceea după Învierea din morți a Domnului Hristos, creștinii odată cu biruitorul împărat Constantin aveau să consacre semnul Sfintei Cruci ca semn al Biruinței.

Pr. Mihai Mărgineanu

Demostene Andronescu

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (**Coordonator principal**)

Voluntari:

***Secretar redacție/Relații Publice:** tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

***Foto:** Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

***Grafică:** Elena Gheorghită, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Morteci etc.

***Alte activități:** Bogdan Andrei Finaru, Claudiu Șutu, Iustinian Maradin, Maria Sobăru, Daniel Șutu, Viorel Blidaru, Iulian Boghean etc.

***Administratori site parohie/pagină facebook:**

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube YouTube:

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

**PROGRAM LITURGIC
ÎN ACEASTĂ
SĂPTĂMÂNĂ**

***Program de spovedanie: după fiecare slujbă de seară care începe la ora 18.00**

***Duminică, 20 septembrie 2020,**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

***Vineri, 25 septembrie 2020**

18:00 Taina Sf. Maslu, cu rugăciuni pentru cei care au examene, rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, precum și citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră

***Sâmbătă, 21 septembrie, întru cinstirea Sfinților ocrotitori ai parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinare**

- ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, Pomenirea morților

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Crucea Domnului – sensul unic al Creației, căci pe Cruce stă răstignit Creatorul

Pe cruce Dumnezeu dă ultima și cea mai mare mărturisire de dragoste față de omul pe care L-a creat.

„Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea.” (Ioan 3, 16-17)

Libertatea omului, manifestată fără a rămâne în ascultare de poruncile lui Dumnezeu, a culminat în maximul confuziei și a răutății: respingerea chiar a Celui care ți-a dat viață și a celui care te iubește mai mult decât toți laolaltă. Copilul își respinge mama, o scuiță, o batjocorește, și o urcă pe cruce pentru a o vedea suferind și pentru a scăpa de ea.

Dar această iubire de “mamă sângerândă” pe Cruce nu poate fi învinsă de nimic, căci e mai tare decât porțile iadului, decât toată răutatea oamenilor și a diavo-

lilor la un loc. O picătură din lacrimile acestei “mame” poate curăți păcatele întregii omeniri.

Trăim într-o lume în derivă morală, dezvoltată tehnologic dar fără un sens al vieții, o lume care vrea ca totul să se desfășoare mai repede, mai eficient, dar fără picior de Creator în pragul ei. Europa și occidentul L-au scos afară pe Dumnezeu din lumea lor. Occidentul vrea să demonstreze că poate trăi și fără iubirea și grija permanentă a mamei. Nu vrea să audă glasul blând al “ei” care zice: “Fără Mine nu puteți face nimic” și “Să vă iubiți unul pe altul așa cum Eu v-am iubit pe voi.”

Dar legea e lege și Creatorul a sădit această lege în noi și în Creație: Fără El nu putem face nimic, fără El nu putem fi fericiți. Numai El ne poate uni pe toți unii cu alții, numai El ne poate uni pe toți cu El.

Dacă Creatorul nostru este pe Cruce atunci unde poate merge Creația fără Creatorul ei? Căci acolo unde este Împăratul, acolo este și Împărăția.

Claudiu Bălan

În seara asta, Doamne, Te vei culca flămînd,
Azima rugăciunii n-o vei avea la cină,
Nici blidul de smerenii, nici stropul de lumină
Ce-mi pîlpiia alt'dată în candela de gînd.

Sînt prea sărac, Stăpîne, nu am ce-Ți oferi
Să-ți stîmpăr foamea, furii mi-au tîlhărit cămara
Și de puținul suflet ce îl păstram ca sara
Să am, ca tot creștinul, cu ce Te omeni.

Aș vrea să-Ți pot întinde un gînd sfios măcar,
Dar nu, nu pot, grădina mi-e vraiște și mi-e goală,
Mi-a mai rămas pe-un lujer o singură petală
Și pe un ramur veșted un singur fruct amar.

De l-aș culege-n pripă să Ți-l aduc prinos,
Șoptind o rugăciune și tremurînd o cruce,
Ar fi păcat de moarte că, Doamne, Ți-aș aduce
Otravă-n cupe sparte și Te-aș tîri prea jos.

Zădarnic stai de veghe și-aștepti umil și blînd,
Azima caldă-a rugii n-o vei avea la cină
Și-n cerul Tău de gheață cu țurțuri de lumină
În seara asta, Doamne, Te vei culca flămînd.